

στόσο ήρωικό αίμα μέσο' στις φλέβες μου, γιατί ό πατέρας μου ήταν ένας ήσυχος εργατικός και κανείς από την οικογένειά μας δεν διακρίθηκε ποτέ σε κανένα πόλεμο! Κατάφερα λοιπόν να γεμίσω τό στήθος μου με παράσημα! Όταν περπατούσα στο δρόμο κουδούνιζαν πολύ, πάρα πολύ εύχαριστα! "Αδυναμίες των είκοσι χρόνων!... Νόμιζα ότι ήμουν κάτι κι' άρχιζα πάντα την κουβέντα μου με τό: "Εγώ...". Άργότερα, ή ζωή μ' έμαθε να μεταχειρίζομαι τόν πληθυντικό: Τό σύνολο! Είπα καταλάθει ότι μόνος του δεν μπορεί κανείς να καταφέρει πολλά πράγματα...

Μιά μέρα, ό έρωτας μπήκε άξαφνα στη ζωή μου για να την άναστατώσει και να με τυφλώσει τόσο, ώστε ύστερα από ένα μήνα παντρεύτηκα την άγαπημένη μου! Αυτό ήταν μία μεγάλη άνοση. Μαλώσαμε την ίδια κιόλας νύχτα του γάμου μας. "Η γυναίκα μου μου έσπασε ένα πιάτο στο κεφάλι, για να μου βάλει γνώσι και μου δήλωσε κατηγορηματικά ότι έκείνη κυθερονόει μέσο' στο σπίτι! Αυτή ή κατάσταση βύσταξε άρκετό καιρό, γιατί λάτρευα τή γυναίκα μου. Μά όλα τά πράγματα έχουν ένα τέλος! "Ετσι κι' ό έρωτάς μου για τή γυναίκα μου έσβυσε σιγά-σιγά δίχως να τό καταλάβω. Και τότε άνοιξαν τά μάτια μου! Κατάλαβα λοιπόν τό λάθος μου και ζήτησα να πάρω διαζύγιο. "Έπειτα έφυγα προς τό άγνωστο... Κι' από τότε άρχισε ή άληθινή, ή μεγάλη περιπέτεια...

"Έξη μήνες ύστερα από τό μαζύγιό μου, θρέθηκα σ' ένα χρυσουχειτό. Μ' είχε πιάσει ή μαγία του πλουτισμού. "Όλη τή μέρα έπλενα τήν καυτήρ ή άμμο, έσκασα και τασκανώνου με τούς άλλους χρυσουχέρες που ήσαν μεγάλοι τυχερώκτες, απαιτεώνας και τίμιοι οικογενειαρχές. "Όλοι μας ώστόσο είχαμε ένα σκοπό: να κάνουμε γρήγορα τήν τύχη μας!

Πολλοί από αυτούς τά κατάφεραν μία γαρά. "Όσο για μένα; "Έπλενα ένα δολόκληρο θουνο άμμου δίχως να κατορθώσω και σπουδαία πράγματα. "Απογοητευμένος τότε, αναγκάστηκα ν' αφήσω τ' όνειρό να γίνει έκτομμυριούχος κι' έγινε άπλούστατα θερμαστής σ' ένα φορητό καράβι. Μά ύστερα από λίγο καιρό, αναγκάστηκα πάλι να βέσω τή βαλίτσα μου. Κι' έτσι ήσαν δολόκληρο χρόνο ζήσια με...άέρα! Μή σάς φαίνεται περίεργο. Δεν εύριεκα πυθενά δουλειά! Κοιμώμου στα δημόσια πάρκα κι' έκανα τήν πρώτη τουαλέττα μου στις λίμνες τους. "Α! τή ζωή, Θεέ μου! Νόμιζα ότι δεν ήμου πεία άνθρωπος! "Όλος ό κόσμος μ' απέφεινε σαν λεπρό. Ναι, είχα γίνει άλήτης! Τό μοναδικό όνειρό μου, ήταν ένα καθαρό και ζεστό κρεβάτι!...

Μιά μέρα ή τύχη μου χαμογέλασε πάλι. "Αρχισα να εργαζώμαι ως βοηθός ενός σιδηρουργού. "Η δουλειά αυτή ήταν σκληρή και θρώμικη, μά ήταν επιτέλους μία δουλειά. Είχα όμως συνειθέσι στην τυχοδιωκτική ζωή και δεν μπορούσα να ριζώσω κάπου. "Όταν λοιπόν ζέχασα τά θάσανα τής άληθείας, μ' έπιασε πάλι ό πόθος των ταξειδιών. "Έφυγα λοιπόν προς τό άγνωστο κι' έγινε κηπουρός σε μία αγρέπαύλι τής Βιργίνιας. "Ήμου τότε είκοσιώτο χρόνων κι' όμως είχα γυρίσει σχεδόν όλη τή "Αμερική! Σ' αυτή τή ηλικία θρέθηκα, ύστερα από ένα σωρό περιπετειώδη ταξειδια στο Ντένβερ, τού Κολοράδο. "Έκει προσελήθην σ' ένα θέατρο. "Α! Ξέχασα να σας πώ, ότι είχα ένα ύπεροχο δραματικό ταλέντο. "Όταν ήμου στο Κολέγιο του Δουβλίου, είχα παίξει μ' έζαυρητική έπιτυχία ένα σωρό έργα κι' ήμου ό καλύτερος ήθοποιός του θεατικού όμίλου τής σχολής. Στο θέατρο τού Ντένβερ ή δουλειές πηγαιναν πολύ καλά κι' ό θιασάρχης θησαυρίζα κάθε μέρα. "Απεφάσινα τότε να δοκιμάσω τό έπάγγελμα τού καλλιτεχνικού διευθυντού ενός θεατρου. Κι' έτσι έκανα ζήη θεατρικές «τουρνέ» με θριαυβευτική έπιτυχία.

"Από τό Ντένβερ, ύστερα από λίγο καιρό θρέθηκα στο Μπροντουαί, στο θιασο του "Αλ Γούντς. "Ο "Αλ Γούντς ήταν ό άνθρωπος που μ' έφερε στο Χόλλυγουτ για να παίξω σπόν κινηματογράφο. Στο Χόλλυγουτ όμως δεν είχα καμιά έπιτυχία και ζεξανούρια στα θέατρα τού Μπροντουαί. Μά μ' είχε πιάσει ή μαγία να παίξω και σπόν κινηματογράφο και τίποτ' άλλο δεν συλλογίζόμου, παρά τό ντεμπούτο μου στην όδόν.

Μιά μέρα λοιπόν πήρα τήν απόφαση να ζεξανουρίσω στην πόλι του κινηματογράφου. Κι' αυτή ή φορά στάθηκε τυχερός. "Η Ρουθ Τσάττερτον με διάλεξε για «αρτεναίρο» τής σ' ένα φίλμ. Καθώς βλέπετε, είχα πετύχει έκείνο που έπιθυμούσα. Είχα γίνει κινηματογραφικός «άστερας»!

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

"Η «Έφημερίδα τών Έπατιών» — ύπάρχει και τέτοια στην άδανήτη "Αμερική — έδειπλασε τελευταίως τήν κυκλοφορία της. "Από τό γεγονός αυτό φαίνεται ότι ή έφημερίδα αυτή προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στους άναγνώστες της. Τά χρονία, παραδειγματικά, χάρην της «Έφημερίδος τών Έπατιών», είνε πάντα σχετικά με διάφορες εύχάριστες και προσοδοφόρες ειδήσεις για τό άναγνωστικό κοινό της. Είδολοποιείται δηλαδή μ' αυτά ό έπατία τή βαρτίτια, γίνου και κηδέες πλουσίον πρόκειται να γίνου, για να λάβου τή μέτρα τους.

"Επίσης ή «Έφημερίς τών Έπατιών» δημοσιεύει πρακτικές συμβουλές και διδασκαλίες περί τών τρόπων, σύμφωνα με τούς όποιους πρέπει κανείς να έπατία έπιτυχώς. "Υπάρχει, τέλος, στην έφημερίδα αυτή ειδική στήλη, που πραγματεύεται τό περιήρομ ζήτημα τής ύποφορπισος διαφόρων παθιμάτων. Πώς δηλαδή να υποζοινηται κανείς έπιτυχώς τόν κοινού, τόν κοινό, τόν στραβό, τόν παράλο κλπ. κλπ.

Τι κάνουν, λοιπόν, ό "Αθηναίο έπατία; "Ίδού λοιπόν παράδειγμα προς μίμηση: "Ας βγάδου τάρτατα έφημερίδα...

"Ένας από τούς πλουτισμέτους θησαυρούς τής Βασιλικής Βιβλιοθήκης τής Στοκχόλμης, είνε και τό «Βιβλίον τού Διαβόλου». "Όλα τά φύλλα τού βιβλίου αυτού είνε από δέμα γαυθουρού και ή περιεχομένη σέ ίδες τόν κοσμοτήν με φανταστικά σγέδια τού περιήρομ ζυγούρομ θριαυβευτικών νυνέων Σακά.

Ό "Αθησινού έλέγοντο άλλετοι τρεις φορές μόνον στην ζωή τους.

Για πρώτη φορά όταν γεννώντο, για δεύτερη φορά όταν παντίζονταν και για τρίτη φορά όταν έφθάνετο να πεθάνου ή μετά τό θάνατό τους, προ τής ταφής, όποτε τούς έπλενα ό οικείο των.

Στίν "Αθησινία, και τώρα ακόμα, σε πολλά χωρία, ό έμπειρικό γιατρού θεραπειών τό βοήθεια τών αιτιών κατά τόν έξής περίεργο τρόπο: "Κουνο μεσα στο αυτί τού άρρώστου τήν μά άσχη ενός μεγάλου κόκκου σιλήνα κι' έπειτα άρχίζου τότε να φρυσίν και πότε να ρουφίν, μ' όλη τή δύναμη τους, από τή άλλη τού άσχη. Κι' αφού βασιανίσου τόν άρρώστο, πότε μηχανοταξ βιαθήτω τόν σιλήνα μέσα στο αυτί του και πότε τραβάντας τόν προς τά έξω, τόν υποζοινηνάς να φτύνη καταγής, βεβαιώνοντάς τόν πως μέσα στα σιέλα τού περιήρομ...όλα τά σκευήματα, που προκλήσαν τό βοήθεια τών αιτιών...

Κάποτε ένας από τούς θυμασιούς τού περιήρομ Γάλλου μωφιστολογούφου "Αλφρόνου Νταντέ τού έστειλε ένα ζετίμα, μαζί μ' ένα γράμμα, στο όποιο τού έγραφε:

"Πολυαγαπημένη μου "Αλφρόνε, ό ζετίμας σου πού σου στέλνω, έξέρει να προφέρει τό όνομά σου. Τού τό έδίδαξα έγώ, από ευνωμοσύνη προς σάς! Μή φαντασθής πως μου στοιχισε πολύ ή διδασκαλία αυτή. Δεν έκοπίασα, παρά μόνο έξη μήνες!>...

"Όπως καταλαβαίνετε, ό ζετίμας αυτός ζετίριζε σαν όλους τούς άλλους ζετίμας. Είνε συνεπώς περιττόν να σας πώμε ότι ό θυμασιός τού "Αλφρόνου Νταντέ ήταν τρώφιος μιας ιδιωτικής νευρολογικής κλινικής.

Κι' άλήθεια, ό Τζώρτζ Μπρέντ μέσα σε δυο χρόνια έγινε ένας από τούς πιο γνωστούς «άστερας» τού Χόλλυγουτ. Τώρα «γυρίζει» ένα μεγάλο φίλμ με τή Μύρια Λού, στο όποιο παίζει τό ρόλο ενός νεαρού "Αμερικανού τυχοδιώκτου. Είνε δηλαδή, καθώς βλέπετε, στο ρόλο του!

"Ο Τζώρτζ Μπρέντ τέλος, όταν μου έδωσε τό χέρι για να μ' αποχαιρετηθω, ου έπαι χαμογελώντας:

—Και τώρα θα σας δώσω μία συμβουλή: Πριν πηδήσετε από τά κάγκελα μιας άλλας φρονιζέστε πάντα να μαθαίνετε μήπως ύπάρχει σπόν κήπο κανένας μολοσσός. Μπορεί να σας κομματιάσει, όπως τήν έπαθα έγώ μία φορά, στην "Αριζόνα...

"Ο Τζώρτζ Μπρέντ, όπως σας ανέφερα, δεν είνε μόνο ένας από τούς καλύτερους ήθοποιούς τής "Αμερικής, αλλά κι' ό «άστερας» τού Χόλλυγουτ πού έχει τήν μεγαλειότερη πείρα τού κόσμου!

"Η Ρουθ Τσάττερτον και ό Τζώρτζ Μπρέντ